

SLÆGTSFORENINGEN

OUGAARDDAGEN 1964

arrangeres i år

på blindeinstituttet i Kalundborg, søndag 21. juni kl. 13,30

Kl. 14 er der fælles kaffebord, hvortil man selv medbringer brød og kager. Kaffen koster 1 kr. pr. person.

Underholdningen i år vil forme sig på en lidt anden måde end tidligere, idet dog vi fastholder nogle af de foregående års succeser, såsom skydebane og fiskedam, hvortil små pakker modtages med tak og som ved ankomsten afleveres til Grethe Skibby.

Det nye islæt vil blive underholdning ved nogle gammelkendte familiekunstnere.

Som sædvanlig er der fællesspisning af medbragt mad, hvortil øl og vand kan købes.

Af hensyn til tilrettelægnings vil vi meget gerne have tilmeldelse sendt eller telefoneret til faster Gerda, telefon Kalundborg 1318 (03-515) eller Grethe Skibby, Nygaardsvej 30 A, Ballerup, telefon (01) 97 07 59 senest den 10. juni.

Medlemmer, som ankommer til Kalundborg med skib eller tog, vil blive afhentet ved Kalundborg station (efter forud angivet tidspunkt for ankomsten).

Vi minder om det årlige kontingent, som er 10 kr. for ægtepar og 6 kr. for enkeltmedlemmer, og håber at så mange som muligt vil efterkomme denne indbydelse.

Med venlig hilsen

BESTYRELSEN

Så kommer der igen en hilsen fra slægtsforeningen, på vort eget papir med den smukke tegning, som er udført af tante Elisabeth i Aarhus.

Som man ser, er det et stamtræ. Der er tænkt på det store pæretræ i haven i Svinninge Skole, hvor Bedstefar og Bedstemor havde deres gerning i så mange år, og hvor fem af de tretten søskende er født.

Vi kender alle træet, de yngste familiemedlemmer har i hvert fald set det, de gange vi har været samlet i Svinninge.

Træet er tænkt som et symbol på slægten, med den store tvedelte stamme som et symbol på Bedstefar og Bedstemor, hvorfra de tretten grene udgår. Fra disse tretten skyder der et forskelligt antal mindre grene ialt 36, altså børnebørnene, og derfra skulle der så være et antal kviste, jeg husker i øjeblikket ike hvor mange, repræsenterende oldebørnene, men da det er begrænset, hvor stort et træ, der kan være på vort endnu så lille blad, er vi altså standset med de 13 plus de 36.

Træet er som nævnt tegnet af Elisabeth på opfordring fra bestyrelsen, og det siger vi hende tak for.

Hvis der blandt medlemmerne skulle findes et tegnetalent, som mener at kunne lave et endnu bedre hoved til vort blad, modtager bestyrelsen gerne forslag, som så vil blive fremlagt på en generalforsamling, og det bliver så medlemmerne selv, der kommer til at bestemme, hvordan vort blads „ansigt“ skal se ud, når vort oplag er brugt.

Som det vil fremgå af en anden meddelelse i dette nummer, vil vi i fremtiden gerne bruge meget mere af vort brevpapir, men det forudsætter, at vi har noget at skrive om udover „Ougaard Dagen“, så grib pennen, og lad os høre fra jer, gerne kritik (det må der da for Søren være nok af) eller forslag med nye ideer, krads det ned og send det til Erik, indtil vi har fået redaktør.

HELMER

Fremtiden bygges på fortiden og af os

Bestyrelsen har igen haft møde for efter bedste evne at tilrettelægge „Ougaard Dagen“. Vi betragter den som et meget vigtigt led i vore bestræbelser på at skabe sammenhold i familien, men er tillige helt klar over, at „Ougaard Dagen“ i det lange løb ikke er nok — den appellerer måske i første række mest til børnene og de ældre i slægten, dette dog meget forsigtigt sagt, hvad ved jeg, jo, der må mere til, og det er på tide, det kommer.

Her tænker jeg først og fremmest på et bindeled mellem slægtens medlemmer i form af et blad. — Vi har så småt begyndt, men det er nødvendigt, at det udkommer regelmæssigt og ikke blot med nogle praktiske oplysninger i anledning af „Ougaard Dagen“'s afholdelse. Bestyrelsen har tænkt på i starten at udsende bladet to gange årligt, før „Ougaard dagen“ og i oktober eller november, måske i december som en julehilsen. —

Hvad skal der stå i bladet? Der skal stå en masse ting om familiens medlemmer. Der er nok at skrive om. — En absolut forudsætning for at få bladet i regelmæssig gang vil det være, at vi får en redaktør. — Det er ham bestyrelsen efterlyser. Det er ham, der vil gå ind for sagen, ham der har lyst og tid. Lad os finde ham. Hvis du kender ham, så bring ham i forslag. Hans arbejde bliver antagelig mere redaktionelt præget, da bestyrelsen venter, at mange familiemedlemmer vil komme med indlæg, gamle beretninger om slægten, hændelser af forskellig art.

Alle burde pålægges indberetningspligt over alt, hvad der sker i deres familie såsom fødsel, konfirmation, bryllup, afslutning af uddannelse og lignende.

Selvom jeg ikke er tilhænger af kartoteker, mener jeg, det på en eller anden måde er nødvendigt inden for foreningens rammer at registrere familiens medlemmer, alene af hensyn til stamtræets ajourføring — dette må være en af slægtsforeningens fornemste opgaver. Der findes sådanne „stamtavler“ i familien. Kunne de ikke ajourføres og mangfoldiggøres i passende antal, således at enhver interesseret familie erhvervede et eksemplar. Al familietilvækst kunne på en nem måde kundgøres gennem bladet.

Ud over disse ting kan nævnes en hel del andre, som ikke alene ville gavne sammenholdet, men tillige glæde mange medlemmer. Jeg nævner: køb af grund eller eventuelt husmandssted, sælge jorden eller forpagte den ud, indrette stald og lade til samlingssted, stuehus til sommerferiebolig for en eller to familier, weekendophold, teltplads, campingplads. Så har vi OUGAARDEN.

Hvis pengene kan skaffes, kan jeg ikke se, der er nogen risiko, thi der er rift om Danmarks jord, og den bliver ikke mindre med årene og befolkningstilvæksten.

Er dette kun fantasterier, eller er det muligt? — Er der lyst og interesse, bestyrelsen spørger?

Enten svaret er ja eller nej, er det en fordel at få det som vejledning i det fremtidige arbejde med slægtsforeningen.

MOGENS